Temps Ordinari - Quinzè diumenge

Per FrancescRiera el dl., 07/07/2025 - 00:00

Dt 30,10-14
Col 1,15-20
Lc 10,25-37

Aneu i feu el mateix

0. Toni de Mello posava aquest exemple. Un explorador, en tornar de l'Amazones, té el cor i els ulls plens de la selva, la nit, els arbres, els rius i canoes, les flors inaudites... Ho explica tot emocionat als seus amics, i els deixa ben bocabadats. Els fa un mapa per anar-hi i els assenyala contrades divines, llocs més espatarrants... mil detalls. Fa una guia amb els itineraris que els omplirien d'Amazones per tots quatre costats. Els diu "*Aneu i feu el mateix*"

Els seus amics troben deliciós el mapa i la guia, i els col·loquen al Museu, saben que és la peça central del Museu. Estudien i fan llibres i congressos "savis", esdevenen els grans experts i exegetes de l'Amazones... Però "*no hi han anat i fet el mateix*".

Potser nosaltres podem ser grans experts de paràboles com les del Fill Pròdig, el Bon Samarità..., les estimem i venerem.

1. Acabem de llegir que un "savi", un professional de la Llei, contesta molt bé. El tot de la vida és: «*Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix*». No se li pot negar que ha estudiat, fet exegesi de la Bíblia, un llibre que guarda honorablement a la Sinagoga. Jesús el felicita: "*Has respost bé!*". El savi podia quedar ben cofoi.

Només que Jesús li afegeix "*Fes això i viuràs*". I tot seguit li proposa una narració, el fa sortir de la seva tranquil·la contemplació i estudi, el fa sortir al carrer on hi ha "*mig morts*", de tota mena. Potser també ell ha obviat els mig morts, com han fet el sacerdot i el levita de la Paràbola. Potser tampoc ell ha experimentat "el carrer". Jesús el crida a experimentar. Allò que repetia el papa Francesc: "*església en* sortida".

En les nostres trobades dominicals, obrim el testament de Jesús: un pa trencat, esbocinat..., a la taula del Sopar i a la Creu. Nosaltres gosem "menjar" el pa trencat (l'han trencat mil disbarats i estultícies!). La missa dominical és una "escola de justícia i de misericòrdia" (com es definia fa uns anys una parròquia del Poble Sec). No és precisament una "escola d'ortodòxia (doctrina recta)", que sempre és important!, sinó una "escola d'ortopraxi (obrar recta)". Jesús ens diu: "*Feu això que és el meu memorial*".

2. Avui tornem a contemplar una de les peces mestres de l'evangeli de Lluc. El Bon Samarità ens l'estimem molt i molt, l'estudiem, l'expliquem, el tenim com l'obra mestra del nostre museu de la doctrina de Jesús. Potser avui escoltem que Jesús ens diu com a l'escriba: "*Has contestat bé. Fes això i viuràs*".

Al "carrer" hi ha un munt de ferits, prou que ho veiem cada dia. El Levita i el Sacerdot passen de llarg, no saps ben bé si és que tenen una feina molt important i urgent (i ben segur que passarà una altra persona més adequada), o si tenen por de quedar contaminats (impurs) si toquen el mig mort, ves a saber... Però heus ací que un heretge samarità... Ens sabem la història.

I Jesús ens diu "*Aneu i feu el mateix*". Sí Senyor, em cal seure amb tu i mirar i combregar el teu cor. Tu vols misericòrdia i no sacrificis.

3. Avui el Jesús de Lluc posa la prioritat en el fer misericòrdia, i sembla com si el Temple, el culte, dels levites i sacerdots quedessin sota sospita. Ensumem que en aquella manera de fer Déu no hi és, que no "toquem Déu" i que en canvi el coratjós heretge samarità es troba amb Déu, l'abraça, cura les seves ferides... Algú podria dir: avui Lluc posa "la pietat sota sospita".

Seria bo donar una ràpida ullada a la continuació de l'evangeli. Lluc tot seguit ens trasllada a casa de Marta i Maria, i sembla que ara vulgui posar "l'acció sota sospita". Sembla que volgués posar un contrapunt a la bellesa de la paràbola del Samarità.

La paràbola del Samarità i l'escena de Marta i Maria són dos episodis que va bé llegir junts.

Marta, una voluntariosa bona noia, una "bona samaritana" que està per tot, un model per als "voluntaris". Pot tenir el perill d'apropiar-se del seu servei, apropiar-se dels seus "pobres". I a cops, la seva vida es torna un neguit, i potser s'omple de mal geni i exigència, i rondina: "*No ho veus Jesús la feinada que tinc, i aquesta germana meva tan pàmfila als teus peus...!".*

Els bons samaritans a cops és poden apropiar de la missió. Un contrapunt sempre important. Lluc, un cop afirmada la prioritat del Bon Samarità, ara vol ajustar ben fi, "l'acció sota sospita".

Avui demanem al Senyor que equilibri en nosaltres els dos grans valors cristians: seure als peus de Jesús, seure al carrer al costat dels mig morts...!

Fotografía Himesh Kumar Behera a Unsplash

ETIQUETES

LLEI COMPASSIÓ COHÈRENCIA